

Herran juhlat. Rosh Hashanah

oppiunti 1. 21.08.20112 opettaja: Isak Penzev

Shalom Hyvät ystävät! Tällä oppitunnilla haluan opettaa teille Herran juhlasta. Loogisesti olisi varmasti ollut parempi aloittaa kevätkuuhlistu. Muttu kosku syyskuuhlistu nyt lähestyvät, on ehkä paras aloittuu niistä. Toivon, että tämä oppitunti antaa teille enemmän tietuu täästä syksyn Herran juhlasta.

Olen maininnut Herran juuhlistu opetuksessani ju aiemmin. Olen maininnut, että heprean kielellä juhlu voiduu käsittää eri tavoin. Jos me vertaamme eurooppalaiseen kieleen, niissä on yleensä vain yksi sana: juhlu. Kun heprean kielessä halutaan mainitu erityinen, merkittävä päivä, silloin käytetään sanaa MO'ED. Tämän sanan suoru käännös merkitsee erityistä aikuu tapaamista varten, erityisesti valittuu aikuu.

Herran määräämät juhlu-ajat on kirjoitettu 3. Mooseksenkirjan luvussa 23. Tässä luvussa on mainittu juuhlistu ju erityisjuuhlistu, kuten Pesach, Shavuot ju Lehtimajanjuhlu. Nämä kolme ovat kuin vaeltavuu juuhlistu sillä perusteella, että kaikki miehet ovat velvollisia vaeltamaan Jerusalemin temppeliin näiden juuhlistu aikuan. Syksyllä vietettävät juuhlistu eivät liity näihin vaeltavien ryhmään, jotka näemme 5. Mooseksenkirjasta 16: 16: " Kolme kertuu vuodessa tulkuon kaikki sinun miesväkesi Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee: happamattoman leivän juuhlistu, viikkojuhlu ju lehtimajan juhlu. "

Syksyllä kaikki juuhlistu aloitetaan Rosh Hashanah-juhlalla. Raamatussa Rosh Hashanah-juhluu nimitetään pasuunansoiton juhlaksi. 3. Moos. 23: 24: " Puhu israelilaisille ju sano: Seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, pitäkää sapatinlepu, muistujuhlu pasuunuu soittaen, pyhä kokous. " Kuten me tekstistä näemme, siinä mainituan määrätty, tietty päivä. Seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäinen päivä.

Mitä seitsemäs kuukausi tarkoittaa? Onko tämä heinäkuu? Ei suinkaan. Raamatussa on eri kalenteri, mitä me tänä päivänä olemme tottuneet käyttämään. Ehkä nyt on sopivu hetki selittää, mitä Raamatun kalenteri tarkoittaa. Raamatun kalenteri eroaa paljon nyt käyttämästämme eurooppalaisesta kalenterista, juu kuitenkin myös on hyvin vanhu ju lähtöihin Rooman valtakunnasta.

Raamatun kalenterissa ihmetyttää se, että se on hyvin tarkka ja hyvin yksinkertainen. Tämä kalenteri perustuu kahteen periaatteeseen. Ensimmäinen periaate on, että kuukauden pituus määräytyy kuun kierron mukaan. Mutta jos tämä olisi vain ainoa periaate raamatullisessa kalenterissa, silloin meille olisi syntynyt pieni ongelma.

Kuun kierto on suunnilleen n. 29 - 30 päivää. Talmudin traktaatissa Rosh Hashanah on kirjoitettu, että rabbeilla oli hyvin tarkat tiedot kuun kierrosta. Kuun kierroksi on määrätty noin 29,53 päivää. Vaikka siitä on vielä tarkempi luku, mutta tänä päivänäkin astronominen tutkimus on osoittanut samaa lukumäärää. Jos ottaa huomioon tämän päiväluvun kuukaudessa, niin 12 kuukaudesta vuodessa tulisi 354 tai 355 päivää. Ja me näemme, että tämä luku on noin 10 - 15 päivää vähemmän kuin tämän päivän aurinkokalenterissa. Aurinkokalenterin vuosi on niin kuin vuosi, johon vuodenajat sisältyvät. Eli sanotaan, että se on aika, jonka maapallo kiertää auringon ympäri. Jos käytössä olisi kalenteri kuun kierron mukaan, silloin tämä päivämäärä olisi siirretty joka vuosi noin 10 - 15 päivää eteenpäin, koska se ei täsmää auringon kierron mukaisesti. Siinä tapauksessa olisi syntynyt sotkua, koska joka vuosi tämä 10 - 15 päivää ei olisi riittänyt aurinkokierron mukaisesti. Silloin olisi käynyt niin, että kesä olisi siirtynyt syksyyn ja syksyaika talveen. Sen kalenterin mukaan olisi mahdollista määrätä vain kuunkierron aika eikä vuoden aikataulua. Nimenomaan muslimimaailmassa tämä otetaan huomioon, kun lasketaan kuun kierron mukaisesti.

Mutta Raamatussa heprealainen kalenteri ottaa huomioon vielä yhden asian. Toorassa sanotaan, että ensimmäisen Herran juhlan, Pesachin, pitää olla aina keväällä. Siksi jo vanhaan aikaan otettiin silloin tällöin ylimääräinen kuukausi, että saadaan suuri kevätjuhla aloitettua keväällä. Raamatullinen heprealaiskalenteri ottaa huomioon kuun kierron ja aloittaa jokaisen uuden kuukauden uudenkuun alussa. Mutta vuoden pituus määritellään auringon kierron mukaisesti. Sen takia syntyy ylimääräinen kuukausi, joka lisätään seitsemän kertaa 19 vuoden aikana. Sillä tavoin saadaan kaikki Herran juhlat pidettyä sen vuoden aikana, mikä Raamatussa on määrätty.

Se oli hyvin tärkeää, koska maataloutta täytyy ylläpitää Israelin maassa. Kylväminen ja sato on otettu huomioon sekä myös ne rituaaliset suoritukset, mitä vuoden aikana kuuluu suorittaa. Esimerkiksi Raamatussa on määrätty ensimmäinen sadonkorjuu tehtäväksi Pesachin aikana. Näin raamatullinen kalenteri on perustettu.

On olemassa myös sellaisia erikoistarkennuksia kuukaudesta, että onko siinä 30 vai 29 päivää, mutta tämä ei ole meille nyt hirveän tärkeää. Se johtuu siitä, että kuun kierroksi on määrätty 29, 53 päivää ja tämä 53 on hyvin vaikea laskea tasaisesti. Kuten me näemme 3. ja 4. Mooseksenkirjasta, kuukausilla ei ole nimeä. Ne vain

lasketaan; ensimmäinen, toinen, kolmas jne. . Joissakin Raamatun paikoissa muutamilla kuukausilla on erilliset nimet, mutta nekin nimitykset ovat kansalta. Tämän päiväsen heprealaisen kalenterin kuukausien nimet ovat tulleet Babylonian pakkosiirtolaisuuden jälkeen. Meille tällä ei ole erityisesti merkitystä. Nimiä tärkeämpää on se, mikä numero kuukaudessa on, ja mistä lähtien kuukausia aletaan laskea.

Toora määrittää, että kevään Pesachin aikana olisi vuoden ensimmäinen kuukausi. Niin Pesachia juhlitaan ensimmäisessä kuussa. Rosh Hashanah-juhlaa juhlitaan seitsemäntenä kuukautena. Minkä takia Rosh Hashanaa nimitetään vuoden pääjuhlaaksi? Siksi että tämä juhla määrittelee vuoden alkua kansallisessa kalenterissa. Pyhän kalenterin laskeminen aloitetaan nisan-kuussa, pesachin aikaan. Kansallinen vuosi alkaa seitsemäntenä kuukautena. Silloin, Rosh Hashanan aikana vaihtuu vuosiluku. Se perustuu hyvin vanhaan juutalaiseen perinteeseen, missä kerrotaan, että rosh hashanan aikana on luotu koko maailma.

Eli Rosh Hashanan aikana on luotu koko maailma ja myös Adamin syntymäaika. Juutalainen perinne ja sananlasku puhuu meille näin: Sinä päivänä, jolloin on luotu - sinä päivänä saa tuomion. Sen takia Rosh Hashanah ei ole ainoastaan juhla, jossa aloitetaan uusi vuosi, vaan silloin on myös tuomion päivä. Siinä ihminen on luotu seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä, ja sinä päivänä hänet tuomitaan.

Rosh Hashanah aloittaa pitkän, kymmenen päivää kestävä ajankäynnin. Eli se alkaa tuomionpäivänä ja loppuu jom kippur-juhlaan, missä tuomio julistetaan. Rosh Hashanah-juhlan ja tuomionpäivän yhteyden meihin juutalaisten viisaat näkevät psalmien kirjasta, psalmi 81. Jos käännetään alkuperäisestä heprean kielestä, nämä jakeet 4 - 5 kuuluvat näin: " Puhaltakaa pasuunaan ensimmäisenä päivänä uudenkuun aikana. Tämä aika on määrätty juhlapäiväksi. Sillä tämä on käsky israelilaisille, Jaakobin Jumalan tuomio. " Eli ei säädös vaan Jumalan tuomio.

Jos tämä on tuomionpäivä, minkä tähden meidän pitää juhlaa ja iloita? Sen, miksi tämä on ilojuhla, me näemme Nehemian kirjasta. Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä Esra luki Tooraa koko kansalle. Nehemian kirja 8: 2 puhuu tästä asiasta. Ja 9. jae: " Ja Nehemia, maaherra, ja pappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat kaikelle kansalle: ' Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän Jumalalenne, älkää murehtiko älkääkä itkekö. ' Sillä kaikki kansa itki, kun he kuulivat lain sanat. " Eli alkuperäisen tekstin mukaan he kuulivat Tooran sanat.

Miksi kansa itki ja miksi johto yritti lohduttaa kansaa? Kun kansa kuuli Tooran sanat, he ymmärsivät, että he ja myös heidän esi-isänsä olivat rikkoneet Tooraa vastaan. Tästä tekstistä me näemme johdon sanovan: Älkää itkekö. Kymmenennen jakeen lopussa sanotaan: " Älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyyteenne. " Koska koko kansa oli tehnyt parannusta koko sydämeästään, Herran tuomio oli armollinen heidän kohdallaan.

Tässä on Rosh Hashanan ydin. Pasuunan, sofarin soittoääni herättää ihmisen koko sydämeästään tekemään parannuksen Jumalan edessä. Meidän on uskottava siihen, että kun parannus on tehty koko sydämeestä, silloin Herra ottaa sen parannuksen teon vastaan. Ja nimenomaan tämän päivän aikana saa kosketuksen juutalaisten käyttämään erityiseen rukoukseen, joka alkaa näin:

Herra, Isämme ja Kuninkaamme, armahda meidät ja vastaa meille, vaikka meidän edessämme ei ole edes hyviä tekoja. Mutta ole armollinen meitä kohtaan Pyhän Nimesi tähden ja pelasta meidät.

Tässä rukouksessa me näemme selvästi, että ortodoksijuutalaisuudessa pelastus ei pohjaudu lain noudattamiseen tekojen perusteella. Pelastus on armollinen teko Jumalalta, joka edellyttää liittoa Jumalan ja ihmisen välillä.

Tässä on Rosh Hashanah-juhlan, pasuunansoiton juhlan opetukset. Tämä on juhlan teoreettinen selitys. Jokaisella juutalaisella juhlalla kalenterissa on omia ominaisuuksia ja piirteitä. Nimenomaan Rosh Hashanah-juhlassa on perinteisesti puhallettu sofaria eli pasuunaa. Sofariin puhaltaminen tämän juhlan aikana on Jumalan käsky. Sofarin käyttö oli monipuolista myös sodan aikana ja kun kerättiin kansaa yhteen. Sofariin puhallettiin myös vihollisen hyökätessä, tai kun kansa piti juhlaa tai kutsuttiin kokoukseen.

Muistamme, kuinka Jumala lahjoitti kansalle Tooran Siinain vuorella. Silloin kuului sofarin soiton ääni. Profeettojen profeetallisesta sanasta me näemme viitteitä siitä, miten tulevaisuudessa soi suuri sofari. Lopun aikana meille ilmoitetaan Jumalan valtakunnasta suurilla sofareilla, kovalla äänellä.

Rosh Hasnanan aikana myös koko Israelin kansalla on tapana julistaa, että Herra on meidän Jumalamme. Yksi tyypillinen rukous puhuu meille näin: " Polvesta polveen ylistäkää Herraa ja Hänen kuninkuuttaan. Koska Hän on Ainoa Pyhä, joka on Korkein ja Pyhä. " Tämä voi niin kuin vähän antaa viitteitä samanlaisista asioista, mitä profeetta Jesaja puhuu luvussa 27: 13: " Sinä päivänä puhalletaan suureen

pasuunaan, ja Assurin maahan hävinneet ja Egyptin maahan karkoitettut tulevat ja kumartavat Herraa pyhällä vuorella Jerusalemissa." Samanlaiset sanat me näemme 1. Tessalonikalaiskirjeessä 4: 16: " Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. "

Myös tässä puhutaan pasuunansoitosta. Tässä Paavalin kirjoituksessa puhutaan messiaanisesta merkityksestä. Kuitenkin kun me tapaamme Jeshuan, meidän Herramme, se on meille ilojuhla. Vaikka me näemme, että rosh hashanah on tuomiopäivä, niin se on myös ilon päivä. Sen takia juutalaisuudessa on tapana rosh hashanan aikana syödä omenoita hunajan kanssa, että ne olisivat makeita.

On myös hyvin vanha juutalainen tapa nimeltään tashlik. Puolenpäivän rukouksen jälkeen kansa menee johonkin veden ääreen. Tämän veden edessä kaikki tyhjentävät omia taskujaan niin kuin kaikki omat teot heitettäisiin pois. Tämä on hyvin symbolinen teko, koska fyysisesti emme voi heittää tekoja pois niin kuin taskun pohjille jääneitä murusia. Mutta se symboloi sitä, että Herra on valmis antamaan meidän tekomme anteeksi, ja me olemme valmiit tekemään parannuksia.

Miika 7: 19: " Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen. " Tämän tashlik-seremonian kautta me näemme, että kaikki syntimme heitetään mereen. Sen takia historiallisesta syystä kaikki juutalaiset ympäri maailmaa juhlivat tätä rosh hashanah-juhlaa kahtena päivänä. Hyvä jos kaikki löytävät sen yhtenäisen tavan ja tulevat vaikka yhtenäkin päivänä juhlimaan tätä juhlaa. Ne, jotka haluavat noudattaa juutalaisia juhlia, tai ne, jotka haluavat palata juutalaisille juurille.

Tässä oli lyhyt opetus Rosh Hashanah- juhlasta. Kaikkein tärkein pitää muistaa, sanat, jotka sinä päivänä rukouksessa sanotaan. Todellinen, koko sydämestä tehty parannus voi kumota tuomiopäivän rangaistuksen. Me tiedämme, ettei millään uhrilla ole merkitystä, jos me emme tee parannusta. Jos me haluamme, että Messiaan teon voima olisi meidän elämässämme, meillä pitää aina olla valmiudet tehdä parannuksia.